

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. CXIII. Procurator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

in 6. (2) si coram Papa aut Imperatore ageretur, Gilken. in l. unic. C. de lit. contest. num. 53. Socin. ad c. quoniam. ut lit. non contest. num. 25. (3) in causis, quibus libellus non exigitur, Socinus d. loc. num. 27. (4) in causis summaris seu extraordinariis, Clem. saepe. de V. S. Socin. d. loc. num. 26. (5) in causis brevioribus, Auth. nisi breviores, C. de sentent. ex brev. recit. Socinus ad d. cap. num. 57. (6) in causis pauperum, Umm. in disp. ad Process. judic. 22. thes. 3. num. 11. (7) si homines rudes & simplices seu rustici invicem contendunt, O-brecht. in tract. de litis contest. c. 4. n. 50. (8) in causis Notoriis, Socin. d. loc. num. 60.

III.

Processibus diversis negotium non est intricandum, cap. penult. extr. de ordin. cognit.

IV.

Quaecunque ad causae dijudicationem de Jure Gentium requiruntur, illa sufficiunt ad Processum summarium, quia in Processu summario de simplici & plano proceditur & sola facti veritas inspicitur. Non igitur opus erit solennis libelli obligatione, solenni litis contestatione, articulorum exhibitione, Clem. saepe fin. de V. S. sed sufficiet qualisqualis facti narratio, petitio summaria, rei citati responsio, defensio, probatio & causae cognitio. Carpz. in Process. Tit. 1. art. 1. n. 30.

V.

Quoties res moram non patitur vel ob favorem causae vel commiserationem personae, toties processus est summarius. Quia sic publice expedit, ne Judicium solennitatum tanta habeatur ratio, sed lites ocyus finiantur.

VI.

Processus ab Executione non est inchoandus. Limita: Fiscus potest à captura personae eum inchoare. Brunnem. ad l. 2. C. de Exat. Tribut.

CAP. CXI. De Proclamatione.

Axioma I.

Quicumque est effectus edictalis citationis, idem effectus est proclamationis Ecclesiasticae: Utraque enim ex eadem causa fit, nimirum ut contradictor incertus appareat & de jure suo doceat. Ita igitur uti post trinam edictalem citationem, nemo auditur, ita nec post trinam proclamationem. Mev. p. 7. dec. 250. n. 2.

II.

Quoties satis constat, inter partes desponsatas nullum impedimentum vel sanguinis vel alterius desponsationis adesse, toties sine proclamatione publicà benedictio sacerdotalis concedi potest; frustra enim adhibetur id, cujus nullus superest effectus. Stryck. in annot. ad Brunnem. Jus Eccles. l. 11. cap. 16. th. 6.

CAP. CXII. Procrastinatio.

Procrastinatio (sponsaliorum) vel contra leges, vel contra conventionem facta pro tacito habetur repudio. Cynus in l. is qui 2. Cod. de sponsalib. Unde antiquum proverbium: Qui diu dubitat, diu noluit, Johannes Sichardus ad d. l. 2. numer. 2.

CAP. CXIII. Procurator.

Axioma I.

Procuratio alienarum facultatum abjecta & servilis functio est, non verò causarum l. 34. C. de Decur. Perez. C. eod. n. 63.

II.

Procurator non utitur immunitate sui principalis. Brunnem. C. de excus. mun. in fin.

III.

Contumacia & negligentia Procuratoris nocet domino, & si dominus ejus contumaciam non purgavit, ipse punitur, l. 2. C. de Excus. & Translat. militar. annon.

Limita (1.) ignoranti domino non nocet in rebus magni praedicii, ut in indictione multa. (2.) ignoranti domino in omnem eventum datur restitutio in integrum. Brunnem. C. eod. Col. 3.

IV.

Procurator in casibus magni praedicii non admittitur absque speciali mandato. Carpzov. Part. 1. Const. 17. def. 43. & Lib. 2. Resp. 99. n. 5.

V.

Procurator hodie in quibusvis causis criminalibus à parte accusatoris admittitur ob cessantem hodie inscriptionem ex Const. Crimin. Carol. V. Ziegl. Jur. Can. p. 696.

CAP. CXIV. Prodesse.

Axioma I.

Prodesse alteri nemo cogi potest, sed ne noceat. l. 2. §. 5. ff. de aq. pluv. arc. Berlich. 2. conclus. 22. num. 70. de diverso & aliter gloss. hoc effert. d. loc. & in l. creditore 38. de evict. quod scilicet quisque teneatur facere, quod sibi non nocet, & alteri prodest.

II.

Prodesse alii non debet fraus & dolus, cap. ex insinuatione 50. extr. de appellat. cap. tua 12. de cleric. non resident.

III.

Prodesse qui non vult, sed tantum praesse, Episcopus non est. cap. qui Episcopatum 11. 8. quest. 1.

IV.

Profant collecta, quae singula non profunt. cum causam 13. extr. de prob. c. praeterea 27. extr. de testib. vide infr. axiom. 17. c. Singula.

V.

Quod alii prodest & tibi non nocet, facile concedi debet. l. 2. §. 5. in fin. de aq. & aq. pluv. ar-cend.

Limita: debitor fisci à publico susceptore acceptam pecuniam transmutare volente eam accipere non tenetur, licet inde damnum non sentiat. Perez. C. de auri publ. persecut. num. 4. Dominus subditum, cujus opera uti non potest, e. g. mutilum, agrum, vindicare nequit; videtur enim ex solâ invidia petere. Brunn. ad l. 2. C. de Agric. & Mancip. n. 2.